

Ей го спретна, ей го метна
Изведнѣжка,
Че се сѣпна кадиево
Сърдце мжжко.

И не почналъ истинската
Лудъ гидия —
На юнашки нозе рипча
Старъ кадия!

Сви, изви се чакъ отъ подѣтъ
До тавана
Паницата съ мастилото
Отъ дивана!

И торбитѣ съ харзавули *)
Отъ стѣнитѣ,
Като пилци полѣтѣха
Изъ мжглитѣ!...

— Свири, свири, Богъ убилъ те
Лудъ гидия,
Божя дарба не записва
Старъ кадия!

Свири, прави старо-младо,
Младо-лудо:
Що е Божя дарба,
То за свѣтъ е чудо.

*) Харзавули — прошения, молби.

